

[PRZEZDROŻE *sb n*

L sg przezdrożu.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Miejsce trudne do przebycia, manowce; inuis Vulg:

Wyrażenie przyimkowe: »na przezdrożu« = in inuis Vulg: Będzie mie chwálic beſtya polna/ ímokowie/ y ítruſowie/ ízem dał ná puſzczey wody/ á rzeki ná przezdrożu/ ábym dał napoy ludu moiemu Leop 1577 Is 43/20 (Linde).

Przen:

Wyrażenie przyimkowe: »w przezdrożu« = in inuis Vulg: (y dla boleſci) Effusa est contentio (wylała ízye ízwada) super principes et errare fecit eos in inuis (w przezdrozv) et non in via. Glosy III nr 102/128.

~ W przeciwstawieniu: »w przezdrożu ... na drodze«: Wylała íe zwadá ná Kxiążetá y błądzić vczyńił íe w przezdrożu á nie ná drodze. PsKraak 1532 106/40. ~

Synonim: niedroźnik.

Cf [BEZDROŻE], PRZEZDROGA

DDJ